

“मीठे बच्चे – बाबा समान रहमदिल बने र अने कौलाई मारग बताऊ । जो बच्चाहरू दिन-रात से वामा लागि रहन्छन्, उनै बहादुर हुन्।”

परश्व:- उच्च तकदिरको मुख्य आधार के हो?

उत्तर:- यादको यात्रा । जति जसले याद गरछ, त्यति उच्च तकदिर बनाउँछ । शरीर निरवाहको लागि कर्म गरदै बाबा र वरसालाई याद गरिरह्यौ भने तकदिर उच्च बनदै जानछ ।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हुँ .....

ओम् शान्ति । बच्चा जब जनमिन्छ, उसले आफ्नो साथमा कर्म अनुसार तकदिर पनि लिएर आउँछ । कसैले धनवानको पासमा, कसैले गरिबको पासमा जनम लिन्छन् । पिताले पनि समझन्छन्- वारिस आएको छ । जसतो-जसतो दान-पुण्य गरेको छ, त्यस अनुसार जनम मिलछ । अब तिम्रो मीठो-मीठो सिकौलधे बच्चाहरूलाई कल्पपछि फेरि बाबाले आएर समझाउनु भएको छ । बच्चाहरूले पनि जानेका छन्- हामी आफ्नो तकदिर लिएर आएका छौ । सवर्गको बादशाहीको तकदिर लिएर आएका छौ, जसले राम्ररी जानेका छन् र बाबालाई याद गरिरहेका छन् । यादको साथमा तकदिरको समबन्ध छ । जनम लिएका छौ तयसैले बाबाको याद पनि हुनुपर्छ । जति याद गरछन् त्यति तकदिर उच्च बनछ । कति सहज कुरा छ । सकेण्डमा जीवनमुक्ति मिलछ । तिम्रो आएका छौ सुखधामको तकदिर प्राप्त गर्न । अहिले हरेकले पुरुषार्थ गरिरहेका छन् । हरेकले आफूलाई देखिरहेका छन्- मैले कसरी पुरुषार्थ गरिरहेको छु? जसरी मममा बाबा र सेवधारी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गरछन्, उनलाई फलो गर्नुपर्छ । सबैलाई बाबाको परिचय दिनुपर्छ । बाबाको परिचय दियो भने रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको पनि आउँछ । ऋषि, मुनि आदि कसैले पनि रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिन सक्दैनन् । अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्र समृद्धिमा रहन्छ । दुनियाँमा कसैले पनि बाबा र वरसालाई जानेका छैनन् । तिम्रो बच्चाहरूले अब बाबा र आफ्नो तकदिरलाई जानेका छौ । अब बाबालाई याद गर्नुछ । शरीर निरवाहको लागि कर्म पनि गर्नुछ । घरबार पनि समहालनु छ । कोही निरबन्धन छ भने उसले राम्रो सेवा गर्न सक्छ । बाल-बच्चाहरू कोही छैनन् भने उसलाई सेवा गर्ने राम्रो अवसर हुन्छ । सत्रीलाई पति वा बच्चाहरूको बन्धन हुन्छ । यदि बच्चाहरू छैनन् भने बन्धनमुक्त भए नि । उनीहरू वानप्रस्थी जस्तै भए । फेरि मुक्तिधाममा जानको लागि सङ्ग पनि चाहिन्छ । भक्तिमार्गमा त सङ्ग मिलछ- साधूहरू आदिको, निवृत्ति मार्गकाको । उनीहरू निवृत्ति मार्गकाले परवृत्ति मार्गको वरसा दिलाउन सक्दैनन् । तिम्रो बच्चाहरूले नै दिलाउन सक्छौ । तिम्रोलाई बाबाले मार्ग बताउनु भएको छ । भारतवर्षको ८४ जनमको इतिहास-भूगोल बसेर समझाऊ । देवताहरूले नै ८४ जनम लिन्छन् । एकको कुरा छैन । सूर्यवंशी नै चन्द्रवंशी, फेरि वैश्यवंशी.... घरानामा आउँछन्, नम्वरवार त हुन्छन् नि । विश्वको पहिलो राजकुमार हुन् श्रीकृष्ण, जसलाई झुलामा झुलाउँछन् । दोस्रो नम्वरको राजकुमारलाई झुलाउँदैनन् किनकि कला कम भयो नि । जो पहिलो नम्वरको हो, पूजा उसैको हुन्छ । मनुष्यले समझदैनन्- कृष्ण एउटा मात्र हुन्छन् वा दुई तीन हुन्छन् । कृष्णको राजवंश चलछ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । पूजा केवल नम्वरवनको हुन्छ । अंक त नम्वरवार नै मिलछ । तयसैले पुरुषार्थ यस्तो गर्नुपर्छ, किनभने पहिलो नम्वरमा नआऊ ! मममा बाबालाई अनुसरण गरौ, उनको राजधानी लिऊ । जसले राम्ररी सेवा गरछन् उनीहरूले राम्रो महाराजाको घरमा जनम लिन्छन् । त्यहाँ त हुन्छन् नै महाराजा महारानी । त्यस समयमा कुनै राजा-रानीको टाइटिल हुँदैन । त्यो पछि मात्र सुरु हुन्छ । द्वापरदेखि जब पतित बनछन् अनि ती मध्ये धेरै समपत्ति भएकाहरूलाई राजा भनिन्छ । अनि महाराजाको मान कम हुन्छ, प्रायः लोप हुन्छ । फेरि जब भक्तिमार्ग हुन्छ तब गरिब, धनवानमा फरक त हुन्छ नै । अहिले तिम्रो बच्चाहरूले नै शिवबाबालाई याद गरछौ र उहाँबाट वरसा लिइरहेका छौ । अरू सतसङ्गहरूमा त मनुष्यले बसेर कथा सुनाउँछन् । मनुष्यले मनुष्यलाई भक्ति सिकाउँछन् । उनीहरूले ज्ञान दिएर

सदगति गरन सकदैनन्। वेद, शास्त्र आदि सबै हुन् भक्तिमारगका। सदगति त ज्ञानबाट हुन्छ। पुनरजनमलाई पनि मान्छन्। बीचमा त कोही पनि फरकैर जान सकदैन। अनत्यमा नै बाबा आएर सबैलाई लिएर जान्छन्। यतिका सबै आतमाहरू कहाँ गएर बसछन्! सबै धरमावलमबीको सेकसन त बेग्ला-बेग्लै छन् नि। तयसैले यो पनि समझाउनु छ नि। आतमाहरूको पनि वृक्ष छ भन्ने कुरा कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा वृक्षको ज्ञान छ। आतमाहरूको वृक्ष पनि छ, जीव आतमाहरूको पनि वृक्ष छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामी यो पुरानो शरीर छोडेर घरमा गइरहेका छौं। “म आतमा” यस शरीरबाट अलग हुँ- यो समझिनु अर्थात् जीवन छुँदै मरनु। आफू मरेपछि दुनियाँ मर्यो। मितर, समबन्धी आदि सबैलाई छोडिदियो। पहिला पूरा शिक्षा लिएर, पदको अधिकारी बनेर फेरि जानु छ। बाबालाई याद गरन त धेरै सहज छ। कोही बिरामी छ भन्ने उसलाई पनि भननुपर्छ- शिवबाबालाई याद गर्यौ भन्ने विकरम विनाश हुन्छ। जो पक्का योगी छन् उनको लागि छिट्टै शरीर छोड्नु पनि राम्रो होइन किनकि उनीहरूले योगमा रहेर रूहानी सेवा गरछन्। मरेपछि सेवा गरन सकदैनन्। सेवा गर्नाले आफ्नो पद उच्च बनाउँदै जान्छन् र भाइ-बहिनीहरूको सेवा पनि हुन्छ। उनीहरूले पनि बाबाबाट वरसा पाउँछन्। हामी आपसमा भाइ-भाइ हौं, एक बाबाका बच्चाहरू हौं।

बाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भन्ने विकरम विनाश हुन्छ। पहिला पनि यसतै भनिएको थियो। कसैलाई पनि समझाउन सकछौ- हाम्रो आतमा तमोप्रधान बनेको छ। जो सतोप्रधान थियो अब फेरि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेर सतोप्रधान दुनियाँमा जानु छ। आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनु छ, यादको यात्राद्वारा। यादको पूरा चारट राखनुपर्छ। ज्ञानको चारट राखन सकदैनौ। बाबाले त ज्ञान दिइरहनुहुन्छ। जाँच गर्नुपर्छ- मेरो जुन विकरमको बोझ छ, त्यो कसरी उतरिन सकछ? तयसको लागि यादको चारट राखिन्छ। मैले कति घण्टा याद गरेँ? मूलवतनलाई पनि याद गरिन्छ फेरि नयाँ दुनियाँलाई पनि याद गरिन्छ। उथल-पुथल हुनु छ। तयसको पनि तयारी भइरहेको छ। बम आदि पनि बन्दै जान्छन्। एकातरफ भनछन्- हामीले मृत्युको लागि यसता-यसता समान बनाइरहेका छौं। अरकातरफ भनछन्- मृत्युको समान नबनाऊ। समुद्रको तल पनि मारने समान राखेका छन्, माथि आएर बम खसाएर फेरि समुद्रमा जान्छन्। यसता-यसता चीज बनाइरहनुछन्। यो आफ्नै विनाशको लागि गरिरहेका छन्। मृत्यु सामुनने खडा छ। यतिका ठूला-ठूला भवन बनाइरहेका छन्। तिमीलाई थाहा छ- यो सबै माटोमा मिलेर जान्छ। किनकी दबी रही धूल मे... लडाईं अवश्य हुन्छ। कोसिस गरेर सबैको पकेट खाली गरने छन्। चोर पनि कति घुसछन्। लडाईंको लागि कति खर्च गरछन्। यो सबै माटोमा मिलन्छ। भवन आदि ढलछन्। बम आदि खसनाले सृष्टिको ३ भाग खतम हुन्छ। बाँकी एक भाग बचछ। भारतवर्ष एक भागमा छ। बाँकी त सबै पछि आएका हुन्। अब भारतवर्षको भाग मात्रै बचछ। मृत्यु त सबैको हुनु नै छ भन्ने किन हामीले बाबाबाट पूरा वरसा नलिनै? तयसैले बाबा भननुहुन्छ- लौकिक समबन्धीहरूसँग पनि समबन्ध निरवाह गर्नुपर्छ। बाँकी बन्धन छैन भन्ने बाबाले राय दिनहुन्छ- किन सेवामा लाग्दैनौ? स्वतन्त्र छौ भन्ने धेरैको उद्धार गरन सकछौ। ठीक छ कतै बाहिर जाँदैनौ भन्ने पनि आफ्ना मितर समबन्धीहरूको नै सेवा गर्नुपर्छ। पहिला भनथ्यौ- बाबा हामीलाई दया गरनुहोस्। अब त तिमीलाई मारग मिलेको छ तयसैले अरूमाथि दया गर्नुपर्छ, जसरी बाबाले दया गरनुहुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भन्ने विकरम विनाश हुन्छ। सन्यासीहरूले त हठयोग आदिको कति मेहनत गरछन्। यहाँ त यो केही छैन। केवल याद गर्यौ भन्ने पाप भसम् हुन्छ, यसमा कुनै कष्ट छैन। केवल यादको यात्राको कुरा हो। उठ-बस, करम नदरियहरूद्वारा करम पनि गर, केवल बुद्धिको योग बाबासँग लगाऊ। सच्चा-सच्चा परियतमा बन्दुछ उहाँ परियतमका। स्वयं भननुहुन्छ- हे परियतमाहरू हे बच्चाहरू! भक्तिमारगमा त धेरै याद गर्यौ। तर अहिले म परियतमलाई याद गर्यौ भन्ने तिम्रा पाप भसम् हुन्छन्। म ग्यारे नटी गरछु। कुनै-कुनै कुरा त शास्त्रमा छन्। भगवानद्वारा गीता सुन्नाले तिमीले जीवनमुक्ति पाउँछौ। मनुष्यद्वारा गीता सुन्नाले जीवनबन्धमा आएका हौ, सिँढी झर्दै आएका हौ। हरेक कुरामा विचार सागर मनथन गर्नुपर्छ। आफ्नो बुद्धि चलाउनु छ। यो बुद्धिको यात्रा हो, जसबाट विकरम विनाश हुन्छ। वेद, शास्त्र, यज्ञ, तप आदि गर्नाले पाप नाश हुँदैन। तल गिरदै आयौ। अब तिमी माथि चढ्नु

छ। केवल सिँढीको चित्र हेरेर मात्र कसैले पनि बुझ्न सकदैन, जबसम्म त्यसमा कसैले समझाउँदैन। जसरी साना बच्चाहरूलाई चित्र देखाएर सिकाउनु परछ- यो हातती हो। जब हातती देख्छन् अनि चित्र पनि याद आउँछ। जसरी तिम्रो बुद्धिमा आइसकेको छ। चित्रमा जहिले पनि सानो चीज देखाइन्छ। तिमीलाई थाहा छ- वैकुण्ठ त ठूलो हुन्छ नि। ठूलो राजधानी हुन्छ। त्यहाँ हीरा-जह्जारतका महल हुन्छन्, ती फेरि परायः लोप हुन्छन्। सबै चीज हराउँछन्। नतर यो भारत गरिब कसरी बन्यो? धनवानबाट गरिब, गरिबबाट धनवान बन्यो। यो ड्रामा बनिबनाउँछ त्यसैले सिँढीमा समझाइन्छ। नयाँ-नयाँ आउँछन् उनलाई समझाउनाले अभ्यास हुन्छ, मुख खुल्छ। बच्चाहरूलाई सेवा लायक बनाइन्छ। कति सेन्टरमा त धेरै बच्चाहरूले अशान्ति फैलाइरहनन्छन्। बुद्धियोग बाहिर भट्किनन्छ त्यसैले नोकसान गरन्छन्। वायुमण्डल बिगारन्छन्। नम्रवर त छन् नि। फेरि बाबा भनिरहनन्छ- तिमीले पढेनौ, त्यसैले हेर आफ्नो यो हालत भयो। दिन-प्रतिदिन धेरै साक्षात्कार भइरहनन्छ। पाप गर्नेलाई सजाय पनि मिलिरहनन्छ। फेरि भनन्छन्- अनाहकमा मैले पाप गरेँ। बाबालाई सुनाएर परायश्चित्त गर्नाले केही कम हुन सक्छ। नतर वृद्धि भइरहनन्छ। यसतो भइरहनन्छ। स्वयं पनि महसुस गरन्छन्। फेरि भनन्छन्- मेरो यो बानी मेटिदैन, यस भन्दा त घरमा गएर बस्छु। कसैले त राम्रो सेवा गरन्छन्। कसैले डिस-सरभिस पनि गरन्छन्। हाम्रो सेनामा को-को बहादुर छन्, यो बाबा बसेर नाम बताउनु हुन्छ। बाँकी लडाईं आदिको त यहाँ कुरा छैन। यो हो बेहदको कुरा। राम्रा बच्चाहरूको बाबाले अवश्य महिमा गरिरहनन्छ। बच्चाहरू धेरै दयावान, कल्याणकारी बनिरहन्छ। अनधाहरूको लट्ठी बनिरहन्छ। सबैलाई मार्ग बताउनु परछ, बाबालाई याद गर्यौं भने विकरम विनाश हुन्छ। पाप आतमा र पुण्य आतमा भनिन्छ नि। यसतो कहाँ हो र! आफै भित्र परमात्मा हुन्छ वा आतमा कुनै परमात्मा बन्छ। यो सबै गलत हो। परमात्मामा पाप कहाँ लाग्छ र! उहाँको त ड्रामामा पारट छ सेवा गर्ने। मनुष्य नै पापात्मा, पुण्यात्मा बन्छन्। जो सतोप्रधान थिए उनै तमोप्रधान बनेका छन्। उनको तनमा बाबा बसेर सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ भने उहाँको मतमा चलिरहन्छ नि।

अहिले बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई विशाल बुद्धि बनाउनु भएको छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- राजधानी कसरी स्थापना भइरहेको छ! बाबाले नै ब्रह्मा तनमा आएर ब्रह्मा मुख वंशावली बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाएर देवी-देवता बनाउनु हुन्छ। फेरि पुनरजन्म लिएर सिँढी झरन्छन्। अब फेरि सबै रिपीट गरिरहन्छ। बाबाले फेरि ब्रह्माद्वारा स्थापना गराइरहनु भएको छ। योगबलबाट तिमीले ५ विकार माथि विजय प्राप्त गरेर जगतजित बन्छौ। बाँकी लडाईं आदिको कुनै कुरा छैन। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बन्धनमुक्त बनेर बाबाको सेवामा लाग्नुपरछ, तब नै उच्च तकदिर बन्छ। दयावान बनेर अनेकौंलाई मार्ग बताउनु छ। अनधाहरूको लट्ठी बन्यो।

२) यस शरीरबाट ममत्व निकालेर जीवन छँदै मरनु छ किनकि अब फरकै घर जानु छ। बिरामी हुँदा पनि एक बाबाको यादमा रह्यौ भने विकरम विनाश हुन्छ।

वरदान:- अनय आत्माहरूको सेवाको साथ-साथै स्वयंको पनि सेवा गर्ने सफलतामूर्त भव सेवामा सफलतामूर्त बन्नको लागि अरूको सेवाको साथ-साथै आफ्नो पनि सेवा गर। जब कुनै पनि सेवामा जान्छौ, यसतो समझ- सेवाको साथ-साथै आफ्ना पुराना संस्कारहरूको पनि अनतिम संस्कार गर्दै छौ। जति संस्कारहरूको संस्कार गरिन्छौ, त्यति नै सत्कार मिलन्छ। सबै आत्माहरूले तिम्रो अगाडि मनबाट नमस्कार गर्नेछन्। बाहिरी नमस्कार गर्ने हरू नबनाऊ, मानसिक नमस्कार गर्ने हरू बनाऊ।

सलुगनः- ब॑ ह॒द स॑ वाको लक्ष्य॑ राख्यौ भन॑े ह॒दका स॒बै ब॒न्धन छुट॑छन्।